

Posamezna šte. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1'50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna šte. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravnštvo: Učiteljska Tiskarna, Franciškaška ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Neprilagojene pisane se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: petit vrsta 15 v, osemstična, posredna in lahvala vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju posebni pogoji. — Za odgovor je priložiti spemko.

Odgovorni urednik Radojko Koren. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Beneški Slovenci.

Gorica, 4. vel. travna.

Italijani v kraljestvu so praznovali letos 25letnico obstanka društva „Dante Alighieri“. Kakor znano, skrbi to društvo v narodnem oziru za vse Italijane, ki bivajo izven Italije po celem svetu. Ne samo v Ameriki, kjer se nahajajo takorekoč samostojna laška mesta podanikov iz kraljestva, ampak tudi drugod si je pridobilo to društvo veliko zaslug za laško narodnost. Tako imajo n. pr. Italijani v Petrogradu stalno gledališče in so jako spoštovani v ruski družbi ravno radi gojitve narodne kulture. Navdušenje za to družbo je med Lahi v kraljestvu velikansko, pa tudi avstrijski Lahi se zanimajo zanj, še bolj pa društvo za nje, kar priča dejstvo, da je društvo razpelo nekaj tisočakov za istrske deželnozborske volitve.

V spomin na to petindvajsetletnico je izšla krasna knjižica, ki vsebuje kratke spise in dospevke trevisanskih pisateljev in poslanev beneške pokrajine. Najzanimivejši članek je izpod peresa čedadskega poslanca Morpurgo, ki „zastopa“ v rimski zbornici interese beneških Slovencev. Mi smo svoječasno že prinesli članek o Beneški Sloveniji, kjer smo obohelodanji skandalozne razmere na polju šolstva in narodne omike v Beneški Sloveniji. O teh nekulturnih razmerah je poročal sam Morpurgo, ki je zahteval od vlade pomoči, ki naj bi obstajala v sistematičnem potujočem Italiji zvestih beneških Slovencev. Sedaj pa piše ta „onorevole“ zastopnik beneških Slovencev sledeče:

Po zadnjem vladnem štetju je le še 36.000 beneških Slovencev, ki še vedno govorijo slovenski jezik in prebivajo v hribih ob vzhodni laški meji. Priznati moramo, da se ne mejnijo dosti za nade avstrijskih Slovencev, s katerimi so v neprestani dotiki. Čutilo se za Lahe in so zvesti naši podaniki. Omenja nekoga Francassettija, ki pravi, da vkljub tujemu jeziku nimajo tujega srca in zato moramo skrbeti, da se njihovo čuvstvo ne izpridi s pomočjo slovenskega jezika. Nadalje pravi Morpurgo: Do sedaj se je vršila v Beneški Sloveniji zgolj jezikovna propaganda, ki se pa lahko v bodočnosti spremeni v politično. Zato je naša dolžnost, da zadržimo vsako narodno gibanje.

Društvo „Dante Alighieri“ tukaj ne more opraviti ničesar, ker deluje izključno za narodnost Italijanov izven kraljestva in je ustanovljeno samo za ohranitev in povzdigo laške kulture. Beneškim Slovincem mora priti na pomoč vlada. Jaz zahtevam že dvajset let od vlade, da pomnoži v krajih, kjer se govori slovensko, šole (laške seveda!) Država naj

ne bo zastopana v Beneški Sloveniji samo po žandarjih in biričih, ampak predvsem po šolah. Priznati moram, da se je v tem oziru storilo že precej. Laški jezik razume dandanes že vsak Beneški Slovenec, v katerem zna tudi govoriti in pisati. Potrebno je, da se ne opusti te poti. Potrebno pa je tudi, da se preskrbi temu krepkemu, treznemu in delavnemu ljudstvu gospodarsko blagostanje. V ta namen je treba napraviti ceste, ki bodo omogočale njihov stik s svetom (z Lahi seveda!). Podučevati je treba to ljudstvo v poljedelstvu, živinoreji itd. Tako bodo prisiljeni občevati z našimi sosedi (Lahi), kar bo povzročilo, da bodo spoznali, da je potreben in koristen laški jezik, a ne slovenski.

Slovensko propagando moramo uničiti s kulturno, umsko in napredno propagando!

Res, besede vredne dvatisočletne kulture! Žalostno je, da ne moremo imeti Beneški Slovinci nobenega domačega zastopnika, ki bi se potegoval za temeljne pravice narodne manjšine v laški zbornici. Iz omenjenega članka pa je razvidno, kako umevajo Lahi kulturo in napredek. Kar zahtevajo Lahi za se, ne dajo drugim niti v najmanjši meri. V Avstriji zahtevajo lastne šole in celo univerzo, doma v kraljestvu pa ne dajo zvestim podanikom združene Italije niti ene hribovske šole! Vsa sredstva poskušajo, da čim prej uničijo starodavne beneške Slovence, ki so se odločili, da ostanejo pod savojskim žezlom. Lahi se poslužujejo zvestobe beneških Slovencev v svoje protikulturne in nemoralne namene. Kdor je govoril kdaj z beneškimi Slovinci, ta ve, kako udani so Italiji in v svoji skromnosti prav nič ne pomilujejo svojega narodnega stališča v primeri z avstrijskimi Slovinci.

Beneški Slovenci so bili med prvimi, ki so se borili za neodvisnost Italije in prvi so bili poslani v Afriko proti Arabcem, katerim je vzela Italija njihovo domovino v imenu krščanstva in kulture. Za vse to pa nimajo niti najprimitivnejših narodnih pravic in vsako narodno gibanje se kaznuje z lečo in globo. Slovensko časopisje je prepovedano in malo jih je tako pogumni, da si upajo čez mejo na avstrijska tla, kjer čitajo slovenske časopise. Sicer pa jih je jako malo, ki razumejo slovenski jezik v pisavi. Treba je priznati, da so duhovniki edini, ki skrbijo, da se starodavno slovensko narečje še zdrži. Izven cerkve pa je itak nemogoče vsako narodno gibanje.

Tako skrbi Italija za svoje zveste podanike! Lahi imajo doma v kraljestvu dosti dela in je smešno, ako pošiljajo kakega San Giuliana k nam, da se poteguje za pravice Lahov v Avstriji. Pred svojim pragom

naj pometajo, kjer ležijo celi kupi nekulturnih smeti!

Dobro bi bilo, da se zavzame kak Scotus Viator tudi za beneške Slovence, katerim preti največja nevarnost potujčenja. Ne samo Slovaki ki koroški Slovinci, ampak tudi beneški Slovinci zaslužijo, da se zanimajo zanje častniški krogi, ki naj bi ob priliki kakega velikega častniškega shoda opozorili evropsko javnost na nekulturne namene velikih »kulturnih« narodov v Evropi.

Slovenska zemlja.

NABREŽINA.

V nedeljo, dne 26. prošlega meseca smo praznovali, prvofetni zaključek šole za modeliranje ter ob tej priložnosti oledali šolske izdelke. — Uspehi so nepričakovano zadovoljivi ter so od strokovnjakov želi zasluženo pohvalo.

Ta pohvala velja v prvi vrsti učnim močem, in sluzi naj njim v čast in zadoščenje. Učence pa naj vspodbuja na nadaljno delo in pouk. Kot najbolj nadarjenega, pohvaliti nam je učenca Bogomila Pertota. Prišlo nam je na misel, ne bi li bilo mogoče da bi se v občinskem zastopu resno premisljalo; kako bi se dalo doseči, da se takemu pridnemu mladeniču da pomoč v svrhu nadaljne naobrazbe, če se ve, da je sin revnega delavca, domačina? Saj ni izključeno, da bi delal čast svoji rojstni vasi!

Kakor že omenjeno, razstava nas je zadovoljila in nadahnila z upanjem, da se naš narod uči, napreduje ter jamči za boljše čase. Da smo to dosegli na tem polju, za to se imamo zahvaliti gospodu nadučitelju Franu Tomšiču, ki ni poprej miroval, dokler se mu ni posrečilo doseči to šolo. Bodi mu tem potom izrečena naša globoka zahvala, ki mu ne izostane tudi od strani učencev.

Pri vsem veselju nad tem uspehom, ne moremo razumeti in zamolčati žalostnega dejstva, da se je tako malo mladenčev zglasilo in obiskovalo ta učni tečaj. Kje in kakšni so vzroki? Nerazodnost starejših, morda mlačna lenost mladenčev samih, ali pa posledica političkih razmer v kojih brez cilja kolovratimo, kdo ve kam!!

Mladenčič! Izkoristite zlati čas, obiskujte šolo, učite in delajte, svet in narod potrebuje izobraženih delavcev, in samo takim je zagotovljena sigurna bodočnost. Upoštevajte ta naš glas, ki prihaja iz srca ter skrb za vas, našo kri in naš up!

Se nekaj! Žalostno je, če zvemo, da učne moči te nove šole za modeliranje, že tri mesece niso sprejeli zaslužnega mesečnega plačila!! To daje misliti in nam nudi pogled v zlato stanje naše države... Ah, kako vas obžalujem, vi — Albanci!

CELJE.

Nemški cvetlični dan v Celju! Naši celjski Nemci so imeli v soboto nekaj na tihem prirejen cvetlični dan v prid nemškemu »Schulvereinu« in so se prav po germansko postavljali. Vsak, kdor more in zna »Heil« vpiti je moral šopek plavice imeti. Dame, katere so prodajale plavice, so bile naravnost vsiljive, vsacega celo kmečkega fanta, moža ali dekleta so nadlegovale, pri čemur jih je tudi nekaj prav pošteno izkupil. Kajti celjski in okoliški Slovinci predbro poznajo celjsko remčurško bando in dajo raje slovenske groše v prid Ciril in Metodovi družbi, kakor pa za celjske izzivače, pred katerimi Slovinci že skoraj pri belem dnevu niso varni. Seveda tudi naši celjski policaji in celo postreščki (sami Slovinci) so izzivali s plavicami.

DOMŽALE.

Dne 10. t. m. slavil je tukajšnji župan, oziroma klerikalna stranka, štiridesetletnico njegovega županovanja. Ne zanimajo bi nas toliko njegovo delovanje iz zadnjega časa, ki ga skoraj nikjer nič ni, ker v resnici županuje le njegova žena in pa župnik Bernik, pač pa to, da je bil svoje čase naprednjak, ter postal čez noč uskok, ko je videl, da se mu županski stolček mame in ga je žena, zvesta Marijina devica, vsak dan bolj obvladala. Takim možem gredo domžalski naprednjaki razobešati zastave! Kar me je še posebej dirnilo je to, da so sveče prižigali na oknih, kakor da bi imela procesija iti mimo, kar se pri nobenem klerikalcu nisem zapažil. Kako že pravimo takim ljudem? Hlapci ali kimavci! In to je storil gostilničar, kjer se zbirajo sami naprednjaki in Sokoli. Ali še ni pozabil dneva, ko so ga z drugimi naprednjaki vred bacnili iz občinskega odhoda? Poleg tega je pa še njegova žena postavila celo vrsto sveč po oknih in soproga nekega narodnjaka je celi dve uri nestrpno čakala v svojem gorečem navdušenju nameravane baklade, da bi prižgala sveče po oknih. Pa kako razočaranje! Ura je bila že devet pa spreveda še od nikoder, deset, še tudi nič — no in ker ni bilo dvakrat nič, je prižgala vseeno sveče, in vse to za župana, ki dela v dobrobit le Tirolcem. Le tako naprej, pa bo gotovo zmaga: samo ne naša! Ni čudno, da se je drugi dan vse norčevalo iz te komedije. — Neki slovenski trgovec razobesil je belo rudečo zastavo, namesto slovenske, samo da se ne bi tistim par tirolskim privranci zameril, dasiravno je Slovenec in živi izključno od tukajšnjih in okoliških Slovencev. Bo treba bolj energičnega nastopa, da bomo vedeli, kdo je naš, in kdo ni naš! Razsvetljava in razobešanje zastav takim ljudem, ki so si z zvezo z Nemci priborili župan-

Protestni shod Italijanov zaradi tržajških dogodkov.

Italijanski govornik: V imenu cele Italije protestiramo proti temu, da so Slovenci natepli naše ljudi, ker so jih naši ljudje napadli: zato kličemo: Abasso ščavi!

ski stolček, to je že odveč. Od takih naprednjakov pač ne pričakujemo drugega, kot da se bodo hoteli že pri prihodnjih volitvah vezati z Nemci, samo zaradi prelubega županskega stolčka, če ne bo močnejša in pametnejša struja tega preprečila. Končno vsa čast zavednim naprednjakom, ki vkljub prigovarjanju svojih pristašev niso hoteli slaviti z nobeno stvarjo tega klerikalno-nemčurškega praznika. Se pač vidi, da mislijo s svojimi možgani. Toliko za enkrat! V drugo pridem z drugimi stvarmi na dan, da se izčisti, kar je gnilega. — Domžalčan!

TOLMIN.

Vsak ptujec, ki pride v naš lep Tolmin občuduje to naravno krajso in prelepo lego tega kraja, obenem se pa tudi čudi, kako čudno je ljubi Bog sklenil kaznovati Tolmince s tem, da jim je dal najčudnejše čudake. — Občinske volitve bi se imele vršiti že lansko leto, pa vsled nekaj malih neredov, se bo volilo župana — mislim — skoraj gotovo še to leto! Ali to, dragi moji, vam je nerazrešljivi vovzel! Katerega naj zberejo, da bo pridno in dobro županov? S sedanjim niso več zadovoljni — ker jih baje ima le za norca, — kdo naj bo župan? Sicer je kandidatov jako mnogo, na izbiro, a izbrati ni nič! Volitve se bližajo, napetost narašča in občinski svetniki dobivajo sive lase. Zato pa, da kdo mogoče celo resno ne zbolí (bodisi na

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Sree in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.)

»Evo nama zalog!« je rekel sin, kačoz na steklenice. »Na stopnicel« je povzel stari. Stopnice so bile lesene in črvice; samo par kavljev jih je še držalo.

»Kato!« je kriknil klativitez. »Ali dovoliš, da smem rušiti tvojo bajto?« »Kar rušite, gospod!« je odgovorila Kato, ki je bila obesila nad ognjišče ogromen kotel in vlija vanj sodec oja.

S krampom in železnim drogom sta se lotila moža stopnic. Izdrila sta kavlje, s katerimi so bile pričvrščene k zidu. Nato sta šla na vrh in se uprla vanje z nogami in rokami.

Zaoril je strašen krik: vrata so se bila udrla!

Ohoroženci so naskočili v gosti grači in začeli odmetavati nakopičene zapreke.

Nad vsem tem truščem pa je zavladal mogočen grohot očeta in sina: »Hoho, gospodje beriči, vzdržala sva že nekaj obleg!«

»Ta ni prva, gospodje stražniki, hahaha!...«

»Kato, ali je že gorko!...«

»Vre, gospod!...« »Dobro! Daj sem, da ohladimo gorečnost teh gospodov! Pozor!...« Zavlekla sta kotel z vrelim oljem na rob luknje, ki kateri so vodile stopnice, dokler so še stale.

Spodnja izba je bila polna ljudi, ki so razmetavali barikado in kričali:

»Lestvico! Lestvico!...«

Pardajan oče se je sklonil in zaklical:

»Umaknite se, gospoda, da se ne opečete!«

»Po njih!« so rjuli napadalci, pijani lahke zmage, ki so se je nadejali.

»Pa naj bo!« je zagodrnjal stari klativitez. »Če sami nočejo drugače...«

Z veliko zajemačo je segel v vrelo olje in švrknil njeno vsebino po napadalcih! Ah, to je bil koncert tuljenja, kričanja in pretenj! Že drugi se je ulil od zgoraj strašni, vreli dež. Že tretji! Čimdalje hitreje, čimdalje gostejše so leteli peklenski curki; izba se je napolnila s kriki bolečine... temu je ožgalo obraz, onemu roke... v dvajsetih sekundah je bila krčma prazna!

»Le kuhaj, Kato, hčerka moja! Kuhaj kar naprej!«

»Saj kuham, gospod!...«

Ulica je bila polna kričanja. In zdajci je zaoril trušč glasneje: neki mizar je bil prinesel dolgo, krepko lestvico...

»Skozi okno!« je zarjnal Morever.

»Dobro!« je rekel stari Pardajan »nova taktika!... Počakajte, deca moja, smejali se bomo!...«

S silo so prislonili lestvico k oknu; stekla so se razletela na kosce. Stari vojnik pa je odprl okno in se sklonil ven: sedem, osem moč je lezlo kvišku, drug za drugim... Mignil je sinu:

»Skozi bliže!«

In obadva, oče in sin, sta prišla za vrh lestve ter združila svoje moči.

Težko se je zamajala lestvica... padla je... dvoje mož je obležalo mrtvih na blatni cesti. In že je stal na robu okna kotel z vrelim oljem; s silnim sunkom sta ga obrnila obleganca... Tuljenje se je razleglo kakor grom — prostor pred hišo je bil prazen v trenotku!...

Prestrašeni, osupli spričo tega besnega odpora, so se posvetovali oblegovanci... Petnajst mož je bilo opečenih nevarno, nebroj lahko, a vendar nesposobnih za boj, dočim ni sta bila izkupil Pardajana niti priske.

Mirno je obesila Kato svoj kotel nazaj in začela kuhati nov sodec olja.

Vendar pa je zavzdihnila sama pri sebi z žalostjo večje trgovke in zamrmrala:

»Takšno fino orehovo olje! Ali ni potrata!...«

Zunaj so se posvetovali oblegovanci, kako bi obnovili napad.

»Pošlite po ojačenja!« je kričal Kelus.

»Sam hudič je poslal olje ravno na moj ovrtnik!« je tarnal Možiron. »Poglej, Kelus!«

V resnici pa je bil opečen ves Možironov tilnik; spuščali so se mu ogromni mehurji.

»Če besnežema tako ugaja vročina,« je zarjnal Morever, »pa jima zakurimo!«

»Da, da! Sežgimo brlog in neresca!«

»Zapalimo hišo!...«

Stari Pardajan je slišal te besede. Ustnice so se mu skrivile izrazito ob pretnji, da ga speko živega.

»Vraga!« je dejal; nič drugega.

»Daj mi piti, sinko!«

Vitez je nalil tri kozarce. Vsi trije obleganci so pili.

»Zdi se mi,« je rekel vitez, »da bo oblega kmalu končana.«

»Jezus!« je vzklila Kato.

»Mari menite, da nas res sežgo?«

»To se razume!« je potrdil stari vojnik. »Nič se ne boj! Misli si, da si v vical, pa pride tvoja duša naravnost v paradiž, ki ti je namenjen!«

»Kato!« je povzel vitez zdajci, »kaj pa je za temle zidom?«

»Hm!« je menila krčmarica.

»Tam je hiša mojega soseda, prodajalca žive perotine.«

»Razumem te, sinko!« je vzklil nil oče. »Potzкусimo si ogledati, kako je pri gospodu sosedu.«

Vitez je zagrabil kramp in se lotil zidu. Zdajci pa ga je prijel stari Pardajan za komolec:

»Mož bo čul udarce, pa pokliče

stražnike: namesto da bi utekli, jim sami izdolbemo vrata, skozi katera nam pridejo do živega.«

»Nekaj moramo tvegati,« je dejal vitez hladno. »Rajši poginem v metežu, kakor da bi se cvrl v žerjavici.«

»Pa daj, sinko!...«

Kramp je zapel svojo zamolklo pesem.

Zid je bil debel in močan. Na srečo je trajalo hrumenje zunaj dalje. A tudi dračje se je kopicilo pred hišo.

Bližal se je skrajni trenotek.

»Samo da nas trgovci ne bi slišali!« je godrnjal stari Pardajan, dočim je zadajal sin mogočne udarce, liki rudar, ki hoče prodreti v utrobo zemlje...

Kato je mignila klativitezu, naj stopi k oknu, ter mu pokazala s prstom človeka, ki je tarnal sredi ulice, vil roke in si pulil lase.

»Perotinar!« je dejala.

Takrat pa je zarjula tolpa na cesti!

»Zmaga! Zmaga!«

»Kakšna zmaga neki!« je zarenčal Pardajan in pijunil skozi okno.

Priav k imel. Drhal je kričala zmage že samo zaradi tega, ker so bili zapalili dračje, in njena radost je izvirala od tod, ker je menila, da zgori v ognju dvoje ljudi, ki ju niti ni poznala. Saj je krščanski ljubezni človeštva vsikdar najlepše plačilo, gledati muke bitij, ustvarjenih po podobnosti božji in njegovi.

žepu, možganili ali pa kje drugje) bi bilo pač najbolje, da se vsa zadeva kolikor mogoče naglo reši. Moj svet bi bil, da se voli v starejšinstvo može, ki bi z večjo energijo in opreznostjo vozile kamunsko kariolo, nego naši sedanji veljaki.

Stajersko.

Afera poslanca Frana Pišeka. Dne 9. t. m. se je nadaljevalo pred c. kr. okrajno sodnijo v Mariboru pranje umazanega perila v tožbi poslanca Fr. Pišeka radi žaljenja časti, kojega delikta je obdolžen Pišekov svak, veleposestnik Lobnik. O vzroku, da je prišlo do tega, smo že opotovano poročali in nam torej ne kaže, danes zopet stvar podrobneje opisovati. Tudi to pot se je večinoma samo zaslisevalo priče in to z istim uspehom, kot prekratki. Zanimivo je to, da se je sedaj od Pišekovih pristašev dvignilo proti Lobniku sedem tožb radi sličnih deliktov, dočim se zanje preje ni zmenil živ krst. Človek mora hočeš moreš dobiti utis, da se hoče sedaj s težo neštetihi prič potlačiti utis prve obravnave. Takrat so zaslišane priče vseskozi obtežljivo izjavile za Pišeka, in opozarjamo zlasti na protokolirano izjavo Oniča, varuha nedoletnih Otčenov. To izjavo hočejo sedaj Pišek in njegov zagovornik — kratkomočno popraviti. Že zadnjič smo tudi omenili, kako strahno svetohlinski znajo biti vsi skupaj. Radi igranja orhestriona v Lobnikovi gostilni na vseshvestnih dan ob 4. in 6. uri popoldne, si vsi nadevajo krinko v svojem verskem čutu užaljenih pristašev S. L. S.! Pa tudi v tem slučaju, so strahno pogoreli! Hoteli so namreč dokazati, da se je tudi rajalo in plesalo vso noč od vseh svetih na vernih duš. V resnici pa je samo ena priča vedela povedati, da je videla na vernih duš jutro priti iz gostilne Lobnika troje moških, to pa ob 6. uri zjutraj. No, poleg vina je prodajal Lobnik tudi žganje. Koliko kmetov gre na čašo žganja zjutraj, bodisi pred rano sv. mašo, bodisi pred dnevnim opraviлом. In to naj bo že tudi greh?! Vrh tega je omenjena priča pripomnila, da ni slišala ne godbe, ne petja, še manj pa kaj drugega! Res! Zlostno, grozno žalostno, toda značilno za vso to gonjo.

Tudi nekaj! Med Pišek-Lobnikovo obravnavo dne 9. t. m. je prišlo tudi do sledečega nezasišane škandala: Ker je bil Lobnik toli predrzen, da si je upal o neki Pišekovi izjavi malo proti-izjavo, ga je Pišek po bliskoma pograbil ali sunil, tako, da je Lobnik kar zletel nazaj na klopi in se komaj vlovil. Sodnik je dal Pišek su samo strog ukor a ga ni kaznoval, kar bi bil v tem slučaju kljub poslanske imunitete lahko storil. Surov nastop poslanca S. L. S. v sodni dvorani napram svojemu svaku, je seveda izzval nele splošno občudovanje surovosti katoliškega poslanca, marveč splošno obsodbo, celo pri tistih, ki niso bili na strani Lobnikovi. Tudi to je zelo značilno za duševno obzore gg. od S. L. S.!

Poslanec Pišek si strašno prizadeva, rešiti se vseh težkih očitanih od strani svojega svaka Lobnika. Seveda mu tega ne more nihče očitati in je to konečno njegova dolžnost in — pravica. Vprašanje pa je, ali je poslanec Pišek, tudi če se opere, v stanu obdržati svoj mandat, odnosno, v morebitnem slučaju zopet kandidati kot poslanec. Nam se močno dozdeva, da je Pišekovo strankarsko-politično stališče že zdozbra omajano. Tudi, če se vsa stvar zanj ugodno steče, bo ostalo to in ono, kajti vse kar je doslej bilo obravnavano, gotovo ni tako, da bi služilo kot priporočilo poslancu.

Žrtve kaplana Bosine. Že lansko leto smo se bavili opetovano z afero kaplana Bosine iz St. Jurja v Slov. Goricah. Kaplan Bosina je na vsem lepem napadel in oklofotal ter pri tem telesno težko poškodoval nekega kmečkega fanta Koserja. Koser je imel namreč to slabo lastnost, da ni bil ne »mladenič« niti ne »čuk«, kar je kaplana Bosino očitno silno peklo. Za svojo surovost je dobil kaplan Bosina pred mariborsko okrožno sodnijo 3 mesece ječe. Pozneje se mu je ta kazen izpremenila v globo 1000 kron. S tem pa Bosinovo delo še ni končano. Iz jeze in žalosti nad krivico, ki se je zgodila njihovemu sinu, so zaporedom umrli Koserjevi starši, najprej stari Koser, sedaj pa še Koserjeva mati... Nedoletni otroci so sedaj zapuščeni in sami na posestvu. S. L. S. je na svoje stebre res lahko ponosna, kaplan Bosina pa ima gotovo lepo odškodnino za svojih 1000 kron!

Maribor. Poročali smo že, da so se stegli gredoč iz cirkusa, Nemci in Slovenci, ter, da je bilo par nevarno pobitih. Potolčki so najprej nemčurji nekega Slovence, potem pa so se še navajili na nekega Hrvatja. Ker je bil fant v veliki nevarnosti, je potegnul edino orožje, nož. Nemci vseno niso odnehati in fant je dvakrat sunil in dva napadalca težko ranil.

Nekega Kranjca je podila tolpa do 15 ponorelih fakinov do kavarne »Günther« na Glavnem trgu. Sami nemški pasantje so se zgrajali. Fant se pa premčel ni ustrašil. Odločnemu nastopu je pripisovali, da tudi njega niso pobili. — To so strahovi, ki vstajajo radi nečuvnih nasilj naše renegatske klike, ki za vsak slučaj izdaja sprti parolo na klanje in poboj Slovencev. To so pa tudi sadovi naše nezmožne in skrajno odvisne policije, ki je samo zato tukaj, da goni Slovence, a se vedno skrjuje, kadar bi jih morala braniti in čuvati. Kdo ve, do česa vsega bo še prišlo, če bo i v nadalje mestna policija »poklicana« vzdrževati v Mariboru mir in red. Najskrajnejši čas je že, da se policija podpravi!

Celje. Pri cvetličnem dnevu v soboto, so se najbolj odlikovali dijaki nemške gimnazije in častniki. Celje. Popoldan ob 1. uri so se zbrali razni nemški pobalini pred kavarno »Merkur« in s »Heil« klici izgovarjali mirne Slovence in Slovenke, posebno pa slovenske dijake, ki so se dostojno obnašali. Mi pa pravimo: prišel bo de dan, ko nas ne bode na naši zemlji več izživili.

Maribor. (Čin nenormalne ženske.) V petek se je doigrala blizu Maribora krvava drama, ki bi bila skoro zahtevala troje žrtve. Vdova Langer, rojena Varga, je imela razmerje s trgovcem S. in bi se bila morala baje že v kratkem z njim poročiti. Ker pa je trgovec zvedel za razne stvari, ji je vrnil pisma in se podal na eno svojih filialk na deželi. Vdova se je peljala za njim, ga dobila pri nekem prijatelju in ustrelila na oba. S. je baje lahko ranjen, njegov prijatelj pa sploh ne. Strel, ki ga je oddala potem še nase, jo je baje težko ranil. — Langerjeva se je leta 1912. poročila z nekim pošt. upraviteljem Langerjem, zelo starim, čisto nadložnim toda — premožnim. Mož je umrl 8 dni po poroki... Živela je udobno, podedovala dokaj denarja in hišo. No, denar je pričel kopneti. Že kot dekle je imela nekega čestilca. Ko jo je pustil, se je hotela na pokopališču ustreliti, a puškar ji je dal iz previdnosti — slepo municijo. Kot 16. ali 18-letno dekle, pa si je baje — prerezala radi slične afere žile... Pravijo da: »V tretji gre rado.« Tokrat bo še morda govoril državni pravdnik. Poprej pa bi bilo morda umestno, slišati govoriti psihiatre.

Gospodom gostilničarjem na Kranjskem.

Da se napravijo od kartela pivovaren kolikor mogoče neodvisni in se oproste pritiska na cene, se je združilo pred nekaj leti veliko število gostilničarjev na Kranjskem in Koroškem in ustanovilo po več že obstoječih zgledih zadrugo v svrhu pridobitve in obrata pivovarne.

Bila je to »pivovarniška zadruga gostilničarjev alpskih dežel«, ki je kupila pivovarno g. Zimmermanna v Lescah.

Združna pivovarna gostilničarjev alpskih dežel pa je šla leta 1912 brez vsake potrebe v konkurz. Razlogi, da se je izrekla za insolventno, so bili v raznih okolištinah, katerih naštevaje je toliko bolj odveč, ker je danes splošno znano, da bi bila pivovarniška zadruga alpskih gostilničarjev kljub neugodnim okoliščinam, ki so se takrat pojavile, lahko dobro uspevala in da je bila likvidacija zadruge prenapet korak.

To dejstvo pa naj ne ovira, da ne bi se takrat porojena misel, da se gostilničarji z lastno močjo store neodvisni od kartela pivovarnarjev, dalje gojila in pospeševala.

Za to je sedaj dana prilika, kakršne si ugodnejše ni mogoče misliti. Dne 3. junija bode namreč pivovarna v Lescah zopet prodana. Nakupni pogoji pa so izdatno boljši, nego oni pod katerimi je svoječasno pivovarniška zadruga alpskih gostilničarjev kupila pivovarno.

Čim je stala pivovarna z investicijami vred gostilničarsko zadrugo najmanj K 500.000 se bode sedaj kakor je pričakovati dobila za K 200 tisoč in bode dana možnost, pri tej nizki nabavni ceni proizvajati in prodajati pivo še ceneje in gostilničarjem s tem veliko koristiti.

Gostilničarji se morajo torej baviti z vprašanjem, ali jim ne kaže porabiti ugodne prilike in združeno kupiti pivovarno v Lescah.

Najugodnejša oblika za to bi bila ustanovitev družbe z omejeno zavezo, in sicer se predlaga ta oblika radi tega, ker se vplača pri družbah z omejeno zavezo le enkratna vloga, ne da bi se moglo prisiliti družabnika k doplačilom.

Radi tega se je združilo število gostilničarjev iz nekdanje gostilničarske zadruga in sprožilo misel ustanovitve take družbe v svrhu nakupa in obrata pivovarne v Lescah, da zabrani, da bi prišla pivovarna v

Lescah v posest pivovarniškega kartela.

Gostilničarji na Koroškem bodo zbrali kapital približno K 40.000, dočim naj bi zbrali kranjski gostilničarji kakih K 60.000. Te svote bi zadoščale za nakup pivovarne vsled tega, ker je sklenjen ugoden dogovor s hranilnico in posojilnico v Radovljici. Radi tega se kranjski gostilničarji naprošajo, naj uvažujejo to ugodno priliko za nakup pivovarne v Lescah in naj nikar ne pozabijo, da se bode v slučaju, ako preide pivovarna v posest kartela, od strani pivovaren dobava piva uredila brez soglasanja gostilničarjev, temveč da se bodo tudi cene piva pognale samovoljno kvišku.

Vsaj je znano dejstvo, da dandanašnji gostilničar ne sme več jemati piva od one pivovarne, kjer bi on rad, temveč da mora jemati pivo od tiste pivovarne, kateri je odkazan od kartela.

V svrhu osvoboditve te suženjske odvisnosti od pivovaren se ponuja pot, po kateri se zaželeni cilj z lahkoto doseže.

Radi tega se obračamo na gospode gostilničarje z dobrohotečo prošnjo, da v lastnem interesu pristopijo k družbi z omejeno zavezo, ki se ima ustanoviti v svrhu nakupa pivovarne v Lescah, ne samo, ker bo udeležba doseгла ugoden finančni uspeh temveč tudi, ker bode s tem gostilničarjem dana možnost, dobiti dobro in ceno pivo, in bode za jedno onemogočeno zvišanje cen pivovarniškega kartela.

Dnevni pregled.

Italija dela Avstro-Ogrski očite. V delegacijskem zasedanju se je izgovorila tudi trditve, da Avstro-Ogrska Italije ne potrebuje, pač pa potrebuje Italija Avstro-Ogrsko. Vsled tega so v Italiji precej užaljeni in »Corriere della Sera« dela Avstro-Ogrski prav grenke očitke. Pravi namreč, če se v Avstriji ve, kaj bi bilo z njo v dobi balkanske krize, če bi ne bila z Italijo v zvezi, oziroma če bi je ne bila Italija podpirala v njenih zahtevah. V članku se pravi, da bi marsikaj drugače izgledalo, če bi se bila Italija združila z balkanskimi državami. Prav grenak očitek: vsi uspehi, s katerimi se Berchtold baha, so le sad in posledica italijanske podpore. — Pa še na nekaj je italijanska javnost huda. Avstro-Ogrska neprestano oborožuje svojo zapadno mejo in koncentrira tam vojskovo. Italija — tako pravi list — ima vsled tega velike izdatke, ker mora ona delati isto. Ali je to kakšna zveza?

Razlika. Dr. Kramarč ze skoziškosko lojalni državljani, naravnost »hoffhig«, tako, da bi čisto lahko postal avstro-ogrski zunanji minister, ki v bistvu ne bi vodil drugačne zunanje politike, kot so jo vodili vsi dosedaj zunanji ministri, samo oblike bi se morda malo spremenile. In vendar, kadar ta mož spregovori v delegacijah o zunanji politiki, se z njegovimi izjavami sicer ne bomo strinjali, ampak način, kako on govori, je vsaj dostojen. Naši delegati pa govorijo kot plačani, naročeni ljudje, ki se studijo nam in našim narodnim nasprotnikom. Dr. Korosec je govoril kot najnavadnejši konfident, dr. Susteršič pa kot kak praktikan zunanjega ministrstva, ki se hoče posebno prikupiti svojemu šefu, da bi prej avanziral. Uloga, ki jo igrajo naši klerikalci v delegacijah, je tako ostudna, da ji ni primere. Tako očitno pokazovati svoje plačelnitvo, tega so zmogli samo voditelji naše klerikalne stranke, ki se ne sramujejo hvale iz nemških ust.

Hrvatski nacionalisti — akademiki so pozvali na dvoboj — mostarske častnike. Ob priliki demonstracij v Mostaru so častniki razžalili hrvatski narod. Zdal so zagrebški dijaki na univerzi zahtevali od vseh častnikov zadoščenja in pravijo, da postavijo proti častnikom kolikor hočejo diakov v dvoboj. Zopet nekaj našega.

Popotnik s Pragerskega nam poroča: Ustavil sem se s tovarišem na Pragerskem: postregli so seveda izključno nemško, na mizi so »Südmärkine« vžigalice, mimo naju je promeniral žel. aspirant s frankfurtsko verižico — sploh — kot v rajhu. To se godi na naši slov. zemlji.

Gostovanje ljubljanskega dramskega ansambla po Kranjskem. Koroškem in Stajerskem pod vodstvom režiserja g. Milana Skrbinskega. — Ravnokar se je vrnil imenovani ansambl iz svoje turneje po Goriški in Istri v Ljubljano in prične prihodnji mesec z drugim delom svojega gostovanja, ki se bo raztezalo na sledeče kraje: Kranj, Tržič, Radoljca, Jesenice, Celovec, Maribor, Ptuj, Ljutomer, St. Jur. Celje, Vransko, Žalec, Trbovlje, Zagorje, Krško, Bre-

žice, Novo mesto, Metlika, Karlovec, Črnomelj, Ribnica. — Gostovanje se prične dne 3. junija v Kranju, kjer se uprizori burka »Maks v škriplcih«.

»Statistika srednjih šol na Slovenskem.« Pod tem naslovom je izšel ponatisk iz »Nast. Vestnika«. Statistiko je sestavil naš marljivi profesor Fran Vajda. Statistika daje varen pregled naših srednješolskih razmer.

Za obrtne valence. Dne 7. junija 1914 ob 9. uri dop. priredi obrtna zadruga na Bledu preizkušnjo obrtnih vajencev v pisarni zadruga bolniške blagajne na Bledu. Vsi vajenci, kateri so učno dobo dovršili in nameravajo napraviti preizkušnjo, naj vložijo pismo prošnjo na obrtno zadrugo na Bledu. Vsi vajenci, kateri so učno dobo dovršili, in nameravajo napraviti preizkušnjo, naj vložijo pismo prošnjo na obrtno zadrugo na Bledu, katera je koleka prosta, najkasneje do 1. junija t. l. Pristojbina znaša 6 K. Oprostina pa 5 K. — Vajenci, nečlani obrtne zadruga na Bledu, plačajo 12 K pristojbine.

Kaj vse ljudje hočejo od uredništva. Urednik mora imeti res angeljsko potrpežljivost, da ne zrohi nad raznimi »obiskovalci« in »poročevalci«. Slučajev, ko prihajajo ljudje urednikom pripovedovat stvari, ki nikogar ne brigajo, je neštevilno. Včeraj n. pr. je prišel eden k nam in začel pripovedovati, da je bil 11 let poročen, sedaj mu je pa žena (Hrvatka) ušla in ko jo je šel iskat, ga je še nabila. Hotel je biti zato zelo žalosten, in morali smo ga potolažiti s tem, da damo njegovo »nesrečo« v list. Takoj je bil boljše volje in dejal, da moramo to tako napisati, da bo kaj smeja. Če mu bo s tem »odleglo«, pa to radi storimo.

Turnar si zlomil nogo. Dne 10. t. m. v nedeljo je bila v Trzinu javna telovadba nemških turnarjev. Med telovadbo si je zlomil nogo 23-letni tovarniški uradnik Herbert Sladek iz Bele peč. Prepeljati so ga morali v deželno bolnico v Ljubljano.

Roparski napad na postiljona v Metliki. Preteklo soboto je prišel v hlev metliškega postiljona Jožeta Markenca neki človek, ki je nastavljal samokres in mu zagrozil: »Denar in življenje.« Isti čas pa se je začel strel in krogla je zadela Markenca pod levo senco. Napadalec, ki je služil za hlapca pri trgovcu Bajcu v Metliki, je po napadu zbežal in ga orožništvo zasleduje. Markenca so morali težko ranjenega prepeljati v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandijo.

Železniška nesreča. Včeraj zjutraj se je pripetila med postajo Planina in prvo čuvajnico proti Rakeku smrtna nesreča. Okrog sedmih je povozil vlak 12letnega učenca meščanske šole Ferdinanda Kozino. Deček je šel na postajo Planina, da se odpelle v Postojno v šolo. Med potjo pa ga je dohitela smrt. Zadolbil je hude poškodbe na glavi in je bil takoj mrtev. Kakih petnajst metrov od mesta nesreče so našli dečkov dežnik in knjige.

Slovenka zgorela v Ameriki. V Central City, S. Dak., je 15. aprila zjutraj soproga Rudolfa Turka hotela peč zakuriti s petrolejem. Petrolej se ji je vnel v posodi in nesrečnica je bila hipoma vsa v ognju. V šestih urah je umrla v grozljivih bolečinah. Tudi Turk se je precej nevarno opekkel.

* Trikratni poskus samomora. Te dni sta hotela izvršiti samomor dva vajenca v Škodovi tovarni v Plzinu in neka dvaindvajsetletna natakarica. Zliti so v neki tamošnji restavraciji v pivo žvepleno kislino in so nato mešanico izpili. Spravili so se vsi trije onesvestili. Spravili so jih v bolnišnico. Ko so se zavedli, so pripovedovali, da so hoteli vsi trije skupno izvršiti samomor radi nesrečne ljubezni.

* Grozna smrt delavca. V Springrovi tovarni za špirit na Dunaju je padel te dni v kad, napolnjeno z vrelo tekočino neki delavec in je zadobil po celem telesu grozne opekline. Spravili so ga v bolnišnico, kjer je revež še isti dan umrl.

* Smrtna obsodba župnika. Iz Malmöja se poroča, da je bil te dni obsojen na smrt bivši župnik Oton Nyström. Župnik je julija meseca preteklega leta ustrelil svojega predstojnika prošta Arströma, ker ga je ta odpustil iz službe.

* Dvakratni umor in samomor. V Wilmersdorfu je zastrupil s ciankalijem inženir Viljem Großkartenhau svojega 13letnega sina, svojo dvajsetletno hčer in sebe. Vzrok dvojnega umora in samomora je do slej neznan, vendar se govori, da je inženir izvršil svoje grozno dejanje v duševni zmedenosti.

* Smrtna avtomobilska nesreča. Lastnik znane tovarne za cigarete v Baden-Badenu Redwitz, se je dne 7. t. m. v bližini Eberstadta s svojim avtomobilom smrtno onesrečil. Avtomobil je zavozil v neki

obcestni jarek in se je preobrnil ter razbil. Redwitz je bil na mestu mrtve.

Ljubljana.

Malo primera. Že včeraj smo poročali, da so mariborski nemčurji napadli Slovence, ko so prišli iz cirkusa Krateji in to samo za to, ker so v cirkusu delili dvojezične programe, ki so ostali cirkusu še iz Ljubljane. Tako daleč gre sovražstvo Nemcev. Zdal pa pogledimo pri nas v Ljubljano. Kdaj se kdo vznemirja zaradi dvojezičnosti programov? Nihče nikoli. Saj poslušamo n. pr. v cirkusu nemške dovipe; kaj bi bilo, če bi v Mariboru izpregovoril kdo slovensko. Niti enega Nemca bi ne bilo več v cirkusu. Taka je razlika med nami in med onimi, ki nas sovražijo.

V današnji seli mestnega sveta bo na vrsti tudi vprašanje pouka nemščine na naših ljudskih šolah, ki jih je hotel Mayer ponemčiti. Gotovo važna točka.

† Vatroslav Holc. V tretjem nadstropju v Treovi hiši na Mar. Ter. cesti leži na mrtvaškem odru naš Vatroslav Holc. Ob krsti so dasedaj trije venci: pobratima Fr. Govekarja, Magolica in venec ravnatelja g. Iv. Hribarja. Pokojnik sam je izrazil željo, da bi imel vojaški pogreb, kot vojak, ki se je bojeval pri Visu. Tej želji se je ugodilo; pokojnik je to tudi zaslužil; skoraj vsako leto na dan bitke pri Visu je napisal kak feljton, nazadnje je lani izdal knjigo: »Aus glorreichen Tagen«, kjer popisuje ta boj. Kot mož, ki je poznal življenje od vseh strani in gledal smrti v oči — je Vatroslav Holc s pravo stoško mirnostjo gledal tudi na bližajočo se smrt. Uredil je vse potrebno in naročil takorekoč svoj pogreb. Njegovi zadnji trenutki so bili težki — ker je bil mož sicer do zadnjega zdrav — 1. maja je še pisal — zapadel je raku na želodcu. Na grobu mu bo pel »Ljubljanski Zvon«.

— Pogreb † Vatroslava Holca se vrši danes popoldne ob 5. iz hiše na Marije Terezije cesti. Pisatelj Vatroslav Holc se je udeležil, kakor je znano, pomorske bitke pri Visu leta 1866. Zato mu prirede vojaški pogreb. Pokoplje ga mornariški superijor v p. gosp. A. Kokali, pri mrtvaškem sprevodu svira vojaška godba, na grob pa ga spremi oddelek podčastnikov.

— III. Slov. vsesokolski zlet v Ljubljani 1. 1914. Zvezno predsedstvo je sklenilo za zletne dneve — ker nedostaja dovolj močne domače godbe — pogodbo s kolinsko godbo, katera je sodelovala z Žižkovsko na praškem zletu leta 1912. Kolinska godba slovi poleg žižkovske po celem Češkem kot prvovrstna; sodelovala bode pri javnih telovadbah, pri sprevodu ter pri ljudskih veseljah pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika Alojzija Vlasaka; Slovincem obeta se tedaj tudi v glasnem oziru poseben užitek. Splošno slovensko žensko društvo ugodilo je prošnji Zveznega predsedstva ter preloziло svojo, za spomlad nameravano obširno in zelo zanimivo razstavo »Jugoslovanska Zena« na mesec avgust ter tako omogočilo slovenskim gostom ogledati si jo. — Istotako ugodilo je tudi Slovensko planinsko društvo prošnji Zveznega predsedstva ter dovolilo slovenskim Sokolom v svojih planinskih domovih od 17. do vključivo 23. avgusta iste udobnosti in cene, kakor svojim članom; kot izkaznica služila bo legitimacija, katero dode vsi člani sokolskih društev. Tajniški odsek naznanja, da bode v informativne svrhe — za sedaj — uradoval v Zvezni sobi v Narodnem domu, I. nadstropje, vsak ponedeljek in sredo od 1. do 3. popoldne, v sobotah pa od 2. do 3. Članstvo se naproša, da vzame to za znanje in da v hodoče ne moti posameznih članov tega odseka po uradih.

— Ljubljanski nasadi so sedaj v lepem cvetju. Tulci ki prihajajo v Ljubljano, se ne morejo načuditi njih lepoti. Pri tej priliki bi sl. magistrat opozorili na nek nedostatek. Občinstvo ki hodi v drevorede in nasade meče papir in razne olupke po tleh. V drugih mestih imajo po nasadih posebne lične koše v katere se meče papir, olupke in dr. take reči. Prepričani smo, da tudi naš magistrat lahko naredi take koše, ki ne bi stali bogve kakšno premoženje. Ob enem bi opozorili, naj se pota ob glavnem drevoredu v Tivoliju nekoliko uredi, kar bo našemu sprehajališču v kras.

— Okrasite okna. Prejšnja leta so posestniki v precejšnji meri okrasili svoja okna s cvetlicami. Letos žalibog opažamo, da je to videti v manjši meri. Pozivamo občinstvo, da postavi na svoja okna cvetlice, kar bo gotovo dalo mestu veliko bolj prikljupljiv izraz. Blizu se sokolske slavnosti in v Ljubljano bo prihitelo nešteto gostov, pokažimo jim naše mesto v cvetlicah! Naj ne bo okna, kjer ne bi bilo zelenja in cvetlic. V večjih mestih imajo trgovci

nač svojimi lokali vse polno cvetja, ali ne bi bilo mogoče to tudi v Ljubljani.

— Te dni, v torek ali sredo (12. ali 13. t. m.) obiščejo belo Ljubljano učiteljski in učiteljske iz Osjeka v Slavoniji. Ekspedicijo vodi ravnatelj g. Fran Barušič (poznani humorist in književnik hrvatski, autor »Za dokolice«, »Iz prirode« itd.) s profesorjem R. F. Magierjem, poznanim hrvatskim pesnikom in novelistom (»Novi zvuci«, »Sa slavonske ravni« i. dr.) ter profesorjem M. Tavlovičem (pisateljem in filologom, ki je znan pod psevdonimom: Podunavski). Izletniki gredo iz Osjeka preko Budimpešte na Dunaj, od tam v Ljubljano, na Reko, Opatijo in preko Zagreba nazaj v Osijek. Ljubljanci, posebno dijaki in dijakinje, pozdravite svoje tovariše in tovarišice iz bratske Slavonije.

— Rdeči kriz. Novoizvoljeni odbor deželnega in gospejnega pomočnega društva Rdečega križa za Kranjsko je izvršil v svoji seji z dne 9. t. m. volitev predsedstva in odposlancev k zveznemu zboru. Izvoljeni so bili enoglasno: I. podpredsednik e. kr. okrajni glavar gospod Gustav Del Cott društvenim predsednikom, II. podpredsednik dvorni svetnik gospod dr. Franc Zupanc I. podpredsednik in e. kr. polkovnik gospod Jurij pl. Petrov II. podpredsednik; dalje Njena ekselencija gospa Karla baronica Schwarz društveno predsednica, gospa Antonija Kosler I. podpredsednica in gospa Betti pl. Laschan II. podpredsednica. Odposlancev k zveznemu zboru na Dunaju so bili izvoljeni: gospod dr. Andrej Ferjančič, e. kr. dvorni svetnik, gospod dr. Vladimir pl. Globočnik, e. kr. sekcijski načelnik in glavni ravnatelj zemljiško-davčnega katastra, ekselencija Viktor baron Hein, e. kr. sekcijski načelnik, dalje Njena ekselencija baronica Hein, roj. grofica Apraxia, gospa Bogomila dr. Susteršič in gospa Hermina Del Cott.

— Dirka. Danes in jutri se vrši na Travniku pod Tivoli dragonska dirka, skakanje čez zapreke itd.

— Cepjenje koz. Od 28. maja 1914 dalje se bodo stavile vsake četrtke ob 3. uri popoldne brezplačno kože v veliki dvorani Mestnega doma. Starši, kojih otroci še niso cepljeni, se vabijo, da prinese to k cepljenju in pregledu cepilcev, ki se vrši teden kasneje na istem kraju in ob istem času. Pri pregledu se izroči tudi sprčevalo o cepljenju, katero se zahteva pri sprejemu otrok v ljudsko šolo.

— Zahvala. Narodno socialna zveza mi je po smrti mojega soproga Franca Bučarja izplačala pogrebščino v znesku 34 kron, akoravno je bil moj pokojni mož šele malo časa član N. S. Z. Za ta velikodušni čin se Narodno socialni zvezi najiskrenejše zahvaljujem. — Ljubljana, 10. maja 1914. — Ana Bučar.

— Čoln je spustil in zato bo zaprt. Zadnjič enkrat smo poročali, da je bil čoln g. Keržica spuščen po Ljubljani in bil vjet na Fužinah. Mož, ki je čoln spustil, je bil v sredo na sodišču na osem mesecev obsoljen.

— Mlada sleparka. Neka 21-letna deklica je imela v poštni hranilnici naloženih pet kron. Ker bi bila rada šla v Ameriko, ji je prišlo na misel, da ponaredi hranilnično knjižico s petih na petsto kron in da potem ponarejeno knjižico kakemu lahkovernemu človeku, ki bi ji dal zanj petsto kron. Dobila je nekega gostilničarja I. D. iz ljubljanske okolice, ki ji je nasedel na limanice, dal ji petsto kron in spravi ponarejeno knjižico. Ko je prišla sleparija na dan, je bila goljufica že bogve kje.

— Češka industrijska banka, podružnica v Ljubljani, naznanja, da prične poslovati dne 11. t. m. v mezaninu Francovega nabrežja št. 1. (Filipov dvorec). Od avgusta t. l. naprej se bodo nahajali blaginji in menjalnični prostori v pritličju iste palače v Stritarjevi ulici.

— Valdemar Psilander igra glavno vlogo v tridejanski učinkoviti drami »Zlato srce«, katere se predvaja v kinematografu »Ideal«. — Vsak obiskovalec tega sporeda dobi krasno fotografijo priljubljenega umetnika v spomin. Predstave kakor po navadi. Za 10 vinarjev zvišane cene.

Demonka, velika senzacijska drama v 5 dejanjih, se predvaja od danes naprej v Grand Elektro-Bioskopu. Mlle. Mistinguett igra vlogo demonke. Že po zunanje se ne bi moglo pogoditi za to vlogo boljše igralke. Mlle. Mistinguett pripada k oni vrsti žensk, katere eden del moških obsodi za lepo, drugi del pa za grdo, obadva pa za poželjivo. Nje igra je mojstrska. Prizor, ko zavrne svojega soproga, ko se maščuje nad njim, da se je drznil zoperstaviti nje prošnji, je mogoče najučinkovitejši in najkrasnejši prizor. Nek dunaiski

kritik pravi: Demonka je prva kinematografska drama, ki ni kinematografska drama. Predstave trajajo dve uri in pričenjajo točno ob pol 7. in pol 9.

Trst.

»Bratski pozdrav« reškega mestnega sveta. V petek je govoril v reški mestni posvetovalnici svetnik Hodnig o prvomajskih dogodkih v Trstu. Govoril je o jugoslovanskih aspiracijah v italijanskem mestu in o splošnih pogodbah, ki jih je dala avstrijska monarhija Italijanom. Primerjal je tudi trpljenje tržaških Italijanov z reškimi, ki se morajo boriti proti Hrvatim. »Ogrska politika«, je dejal, »ni prav nič boljša od avstrijske!« (Vse to je vedel povedati!) Svoj govor je sklenil s prisrčnim bratskim pozdravom italijanskemu mučeniku, nekoliko višje od Kvarnera in izrazil tržaškemu mestu največjo solidarnost, nakar so prisotni obč. svetovalci visokoletečemu Hodnigu frenetično ploskali. Če bo njegov govor iztrgal Trst iz slovenskih rok, to je g. Hodnig zamolčal. Najbrže ima kljub donečim frazam v zaprti dvorani precej slabe upe.

V kraljestvu se še vedno ne morejo pomiriti. Rim protestira dan zadnem. — V Torinu je stalo pred sodiščem dvajset demonstrantov, ki so bili zaradi hujkanja in povzročanja nemirov obsoljeni od treh dni do treh tednov zapora. Javnost je zaradi obsodbe sodnike izžvižgala. — V rimskem senatu je Valvazor Peroni predložil notranjemu ministru vprašanje glede konflikta med milanskimi študenti in policijo. — V Mantovi so se dijaki vzdržali pouka in so demonstrirali. Na nekaterih tehničnih šolah so pouk prekinili za daljši čas. Skupno so šli po mestu, kjer so jih čakale dijakinje in obhodili Garibaldijev trg. Podali so se tudi pred magistrat in razvili zastavo. Policija jim je hotela zastavo zapleniti, pa se ji je poskus izjalovil. Na trgu Viktorije Emanuela so nekemu karabinerju izbili desno oko. Italijanska drhal praznuje proteste proti prvomajskim dogodkom v Trstu s poboji in pretepi. — V Ferrari so dijaki zapustili šolske sobe in se podali na ulice. Da ni prišlo do velikih incidentov je moralo demonstrante razganjati volastvo na konjih. Zaprli so 13 razgajalcev, ki so pa bili kmalu izpuščeni. — V Firenzi so se vršile dijaške demonstracije in socialistične protidemonstracije. Med obema je prišlo do hudih spopadov. Ko jih je policija pregnala z enega trga, so se zbrali zopet na drugem in pričeli s ponovnimi demonstracijami. Arestiranih je bilo 50 ljudi. — Dijaške demonstracije so se pokazale tudi v Livornu, kjer je število aretiranih doslej še neznan. — V mestu Como je prišlo do pravega ravsanja. Arestantov veliko. V Cividatu so se vršile demonstracije v gledališču. Po drugem aktu drame »Il Ferro« je pričelo občinstvo metati z lož, balkonov in galerij na oder nešteto listkov, ki so protestirali proti prvomajskim dogodkom v Trstu. Pričeli so kričati na vse pretege in orkester je moral igrati narodne skladbe. Demonstracija je trajala nad eno uro.

»Innsbruck«. V petek zjutraj so ob polu desetih spustili v morje nov Lloydov parnik »Innsbruck«. Pri splavljenju so bili navzoči: soproga grofa Attensa (poleg nešteto drugih gospa in gospodičen); predsednik »Lloyda«, dr. Derschatta, podpredsednik baron Vivante, administrativni svetnik Arstein, direktor Brosch, glavni pomorski inšpektor vitez Mayer, inšpektor Lucich, predsednik trgovske zbornice vitez de Scaramanga, predsednik pomorske vlade g. A. Delles, svetovalec pl. Schoeller, admiral pl. Koudelka, poveljnik pomorskega oddelka v Trstu, admiralni pomorski poveljnik avstro-ogrskih vojnih ladij v luki, ravnatelj splošnih skladišč svet. Matthesche, pristaniški kapitan vitez Frasin, policijski ravnatelj pl. Manussi, predsednik pomorske družbe, inženir Schnabl in drugi. Splavljenje je vodil inž. Zaccaria, kumica pa je bila baronica Attens, ki je tudi izpregovorila par pozdravnih besed. »Innsbruck« je bil spuščen v morje ob glasnih hurakih delavcev. »Innsbruck« je parnik za prevoz ljudi in blaga in bo oskrboval službo na progi: Trst—Šanghai in Trst—Bombey.

Tržaški pristan sta zapustili v soboto zjutraj ladiji »Defence« in »Duke of Edinburgh«, o katerih smo že pisali. Odpluli sta v Benetke.

»Indomitable« — »Weymouth«. V soboto zjutraj ob 10. sta prispela v tržaško luko angleški bojni ladiji (križarki) »Indomitable« in »Weymouth«. Kakor navadno, sta prišli od pozdravnih strelj. »Indomitable«, zgrajena leta 1907 ima 17.250 tonelov in ima turbine na 44.300 HP. »Weymouth« pa 5250 tonelov in premore 22.000 HP.

Stabot pri mizi. V soboto opoldan se je nahajal 50letni Anton Mar-

chich v gostilni pri »dveh kolonah« ob kosilu. Nenadoma pa ga je obšla hipna slabost. Na lice mesta so pokličili rešilno postajo, katere zdravnik je podelil možu prvo pomoč. Machicha so nato prepeljali v bolnišnico.

Nezgoda na delu. Težak Josip Ribaris se je nahajal v soboto zjutraj na delu na postaji lužne železnice. Pri spenjanju vagonov pa mu je prišla roka med odbijače, ki so mu jo precej poškodovali. Tudi je dobil na desni strani glave nekaj poškodb. Poklicani zdravnik z zdravniške postaje mu je podelil prvo pomoč.

Pri razkladanju. 32letni ogljar Jurij Rupolo, stanujoč v ul. della Ghiaccera, št. 6 je v soboto zjutraj razkladal oglje na molu. Pri delu pa ga je vrgel na tla pretežak voz, in ga poškodoval na levem ramenu. Obvezali so ga na zdravniški postaji.

Dve vreči graha. V soboto zjutraj sta zapazila na trgu Ponterosso dva tržna stražnika težaka Viktorja Blažutija in branjevko P. Bugkarta, ki sta se pripravljala na tatvino dveh vreč graha, kateri je bil lastnina kmetu Mateja Nemca. Nemec je pripeljal grah na trg z namenom da ga prav dobro proda. Med njegovo odsotnostjo pa sta se blaga hotela polastiti Blažut in Bugkarta. — Aretiranca bota p. skušeno tatvin. in pravita da sta hotela grah leprepeljati z enega kraja v drugega. Toda komisar ni lahkoveren in ne verjame nedolžnim besedam popolnoma nič. Za izpremembo so zviteža zaprli.

Opeklina. Na zdravniško postajo so prinesli v soboto zjutraj 2letnega dečka Alberta Batia iz Skoklje, ki se je bil opekel z likalnikom na ustnicah in po več delih telesa.

Ni utegnil umakniti se. Inštalater Ivan Oblak je šel v soboto po ulici Rossetti in zavil v ulico Foscolo. Za njim je prihitel voz, ki se mu Oblak ni več mogel ogniti. Voz je Oblaka poškodoval na desnem ramenu. Zatekel se je k zdravniku.

V nedeljo je bilo vreme zelo surovo in deževno. Popoldan je oblake preganjal veter, toda vspeha ni bilo posebnega. Popoldan je bil miren, večer pa zopet čemernejši.

Prvomajniški dogodki pred sodiščem.

Trst 10. majnika.

Pred sodiščem se je te dni vršila razprava proti Andreju Zurchu, 18-letnemu zagrizenemu italijanskemu hujskacu, ki je dne 1. majnika hotel nekega doslej še neznanega Slovenca biti

z dežnikom poglavi.

Zgodilo se je to nad stopniščem Montuza, obtoženi razgajal se dela pred sodiščem povsem nedolžnega in nevednega ter pravi, da ni vihtel dežnika z namenom koga raniti, temveč kar tako, za krizek čas, kakor bi hotel prepoditi de. Njegove trditve pa so izpodbite e zaradi tega, ker ni vihtel po zraku samo dežnika temveč, ker je mahnil po Slovencih tudi

s pestjo.

Zurch pravi: Česem sploh koga udaril, je bil udarec ibak in še ta je bil namenjen edinole silobranu. Dogodku so bili priča trije policijski agenti, ki so aretirali osemnajstletnega Zurcha in ga pripeljali na policijo. Josip Pavletič, eden tmed pol. agentov pojasnjuje, da se e Zurch ustavil nad stopniščem ko e mu je približal neki Slovenec. Njivedel, da bi neznanec dvignil palico proti obtožencu, pač pa se je zgodilo nasprotno. Če je Zurch ranil Slovenca do krvi, ne ve, pove pa, da e neznanec po udarcu pokril svojo glavo z dlanmi in zbežal ker mu je bil e udarec že popolnoma dovolj. Sodnik je Pavletiča vprašal, če lahko potrdi, da ni Slovenec dvignil svoje palice ali dežnika nad Zrchom. Pavletič pritrđi deloma, in pravi, da je govor, da ni imel Slovenec pri sebi palice. Zurchov zagovornik ga je parkrt prekinil, naker je bila zaslišana piča Josip Marcutta, ki izpove, da je videl, kako je skočil Zurch proti Slovencu in ga udaril z dežnikom po obrazu. Policijski poduradnik Josip Bitežnik je izpovedal v Marcuttijevem smislu. Pravi, da je hotel Zurch mahati po neznančevi glavi še naprej, pa tisti čas so ga prijele vse tri piče.

Zurchova trditev.

Zurchov zagovornik se je za svojega klijenta zelo trudil; toda izmazati ga ni mogel. Zurch trdi, da je prihajal dvignil proti njemu palico. Pravi, da ga je hotel inšpektor nabiti s pestjo. Toda samo hotel. Druzega argumenta, s katerim naj bi se branil, ni znal povedati.

Se dve piči.

Po diskusiji med braniteljem, sodnikom in dosedanjimi tremi pričami je prišel na vrsto neki g. Montanaro. Pripoveduje, da je videl, kako je Zurcha naskočilo pet ljudi, izmed katerih je dvignil eden nad ob-

TRST Odlikovana pariška čevljarna (Calzoleria Parigina). TRST

Velika izbira čevljev za gospode, gospe in otroke. Cene zmerne.

Ulica Carducci števil. 15.

toženca svoj dežnik. Tedaj pa so prišli agenti, ki so Zurcha aretirali. Sodnik ga vpraša kako daleč je bil od Zurcha.

— Dvajset metrov!

Sodnik: ali ni mogoče, da ste zamenjali Zurchov dežnik z onim nasprotnikov?

Montanaro odkrito prizna, da ne more precizirati in natančno pojasniti vprašanje.

Tu je stopil k branitelju izmed poslušalcev neki človek in izpregovoril z njim par besed. Branitelj naznani, da ima na razpolago še eno pičo, ki bi potrdila Zurchovo trditev.

Palica in dežnik.

V ospredje stopi mladenič Aldo Trampus, in pove, da je z obtožencem že več časa prijateljaval. Ob dogodkih je bil od obtoženca oddaljen mogoče kakih deset metrov. Videl je, kako je naskočilo Zurcha »pet ali celo šest ljudi«, od katerih je eden dvignil palico.

Torej palico in dežnik.

Štiri ali pet?

Sodnik vpraša: Torej koliko ljudi je »obdelovalo« Zurcha? Štiri ali pet? Mogoče tudi šest, po izpovedi Trampusa.

Pri teh besedah se spomni Bitežnik, da je nosil pri sebi tudi dežnik. Branitelj ga vpraša, če je torej mogoče on dvignil dežnik. Bitežnik pravi, da je to morebiti v momentani zmešnjavi storil. Po kratkih vprašanjih sodnika in branitelja se razprava preloži. Kot nova piča v prilozg Zurchu se je prijavil njegov brat Pavel Zurch, ki je videl prizor (tako vsaj pravi) z okna hiše v ulici Silvio Pellico.

Razpravo je vodil sodnik dr. Pollanz, obtoženca pa je branil zagovornik dr. Robba.

Življenje v turških haremi.

General Izzet Fuad paša, imeniten poznavalec turških razmer in mož velike izobrazbe, je priobčil v zadnji številki časopisa »Deutsche Revue« članek o sedanjem stanju turških haremov in o bivšem gospodarskem vplivu teh v otomanski državi. Ker se neprenehoma vladajo napadni nazoni o rodbinskih razmerah v zemlji »pravovernikov«, bo zanimivo se seznaniti s člankom Fuada paše. Med drugim tudi piše:

Veliki haremi — razun onih sultanovih — ginejo drug za drugim in se spreminjajo od ure do ure. Od onega časa, ko je prenehala cveteti trgovina s sužnji, je ponehala na Turškem tudi »mnogoženstvo«. Da, lahko rečemo, da se dajo v sedanjem času oni iz omikane družbe, ki imajo več legitimnih žen, čisto lahko sešteti na prstih ene roke.

Poligamija (mnogoženstvo) ni imela samo škodljivega vpliva na rodbino, ampak napravila je tudi čuden pojem o rodbini. Rodbina...! Poligam ni imel pravih pravnih nikdar rodbine. Imel je samo žene in otroke, rojene od soproga in odalisk — toda to je bilo tudi vse.

Čisto naravna, popolnoma človeška rivalnost, ki je vladala med ženami, se je pojavila tudi v hiši mojega tasta in to na odbijalo način. Med številnimi otroci odalisk ni bilo niti ljubezni, niti sreče, niti miru, tu je vladala le ljubosumnost, tekmovalje in poželjenje; prikrivana pred avtoriteto skupnega očeta je izbruhnila v gnjusni meri po prezgodnji smrti tega plemenitega, naprednega moža, voditelja prvih Mladoturkov.

Tast je imel devetnajst otrok, katerim so dale življenje štiri soproge in nekaj odalisk. Ako bi živel le še kakih deset let, bi jih imel gotovo štirideset, ker so se mu vsako leto pravilno narodili štirje do pet potomcev. Vsaka mati je imela svoje domače ognjišče in svojo služinčad, vozove, konje, evnuhe, oskrbnike, obleko, dragocenosti itd. večkrat tudi svojo lastno hišo. Te razmere so seveda zahtevale ogromne svote denarja, o katerih si ne more lahko ustvariti pravilnega pojma oni, ki ni imel priložnosti prepričati se z neposredne bližine o izdatkih.

V haremu hišnega gospodarja so bile odaliske, ki so postale matere, ravno tako postrežene od sužinj kakor legitimne žene. Edino, kar se je razlikovalo od teh je bilo to, da se niso nikdar pojavile pri rodbinskih slavnostih. Uživale so vse dobrote »ruinirajočega« haremskega življenja, toda ničesar drugega. Če je izraz »ruiniralo« na mestu, se lahko sodi

FRAN MALIS,

diplomirani krojač.

Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst. Podružnica: Nabrežina 99.

po naslednjem: »Vsako« domače ognjišče« posamezne žene je imelo: osobe za toaletu in za pripravljanje lišpa, likanje, za streženje pri mizi, osobe za obiske, godbenice in plesalke. Te posamezne skupine so obstajale iz štirih do dvanajst žen... In če seštejemo sedaj število žensk, ki strežejo s številom soproga in odalisk, dobimo spoštovanja vredno število pet do šeststo žensk. To je bil harem bogatega otomanskega gospoda, kakršen je bil moj tast, grandseigneur v pravem pomenu besede...

Sedaj si lahko predstavimo, koliko je veljalo tako »domače ognjišče«.

Na ta način so se praznili žepi turških gospodov... Denar se je porazgubil in nikjer ni bilo nade, da pride zopet na kupček. Toda zato je bilo osiromašenje naroda sreča za absolutni sistem, zakaj s tem, da je veliko bogastvo zgine in da ni bilo več neodvisnih mož, so vsi ljudje, ki so premišljali in na ta način lahko kritizirali vladno, postali njeni zvesti in udani slugi. Revez ne kritizira, zanj je vse dobro...

Poligani so se zredčili, da, skoro izginili so. Toda zlo, ki je nastalo vsled mnogoženstva, se je žalibog zajedlo v našo družbo in povzročilo v veliki meri osiromašenje. Orienta. In medtem, ko je poligamni Turek, ki ni skrbel za svoje premoženje za jutrišnji dan, in ki je izgubil svojo energijo in svoje čednosti vsake sorte, so začeli bogateti Grki in Armeni in so se polastili vseh dobrot države, t. j. vsega njenega denarja.

(Po »Čes. Denu.«)

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

ITALIJANSKE PROTIAVSTRIJSKE DEMONSTRACIJE V AVSTRIJSKI DELEGACIJI.

Budimpešta, 11. maja. Delegacijski odseki so nadaljevali svoja posvetoovanja.

V popoldanski seji vojnega odseka avstrijske delegacije je grof Berchtold odgovoril na interpelacijo poslanca Maštálke glede italijanskih protiaavstrijskih demonstracij sledeče:

V današnji seji je delegat Maštálka interpeliral vladno glede italijanskih demonstracij. Ker sem bil ovi-ran prisostvovati, odgovarjam na sporočeno željo predsednika še pred koncem debate na omenjeno interpelacijo. V sporazumu z vojnimi ministrom so napravljani vsi potrebni koraki, da se pojasnijo demonstracije in presodi, če so se zgodili napadi, ki bi kršili mednarodno pravna pravila, nanašajoča se na naša zastopstva v Italiji. Informacije so deloma že došle deloma so pa še na potu. Z zadovoljstvom morem že sedaj konstatirati, da so poročila o uničenju avstrijske zastave v Benetkah, neresnične. To poročila naš generalni konzulat v Benetkah in tudi dementi »Agenzie Stefani«. V kolikor moremo iz informacij presoditi, so se demonstracije udeleževali dijaki. Upati je, da se z italijansko vlado v prihodnjih dneh zadeva zaveznitvu primerno uredi.

POGAJANJA MED AVSTRO-OGRSKO IN SRBIJO RADI ORIENTALNIH ŽELEZNIC.

Budimpešta, 11. maja. Listi poročajo, da bodo pogajanja s Srbijo kljub vsem težkočam kmalu končana. Srbija ponuja za aorientalne železnice 34 milijonov, orientalska železniska družba zahteva 54 milijonov. Toda tudi v tem oziru se najde sporazum.

VOJNA V MEHIKI.

Washington, 11. maja. Do posredovanja menda sploh ne bo prišlo, dasiravno je zanj določen kraj in dan. Amerikanci se pripravljajo, da izkrcajo čim več vojaštva v Veracruz. Proti Mehiki (mestu) se bližajo ustaši od vseh strani. Pri topovih v armadi ustaškega generala Villu opravljajo službo amerikalni topničarji. Amerikanci čakajo le na to, da ustaši osvoje mesto Mehiko in prezehejo Huerto; nato pa odkorakajo v mesto Amerikanci pod pretezo, da napra-

Originalni Edison Kinetofon. Samo šest dni. Največja senzacija tega stoletja. Kino-„Ideal“.

vijo red. Huerta bi zopet želel, da pridejo v mesto preje Amerikanci, da si reši vsaj svoje življenje.

TAMPIKO ZAVZET IN GORI.

Berlin, 11. maja. Po poročilih iz Veracruz so mesto Tampico po dolgem boju osvojili ustaši. Mesto je v plamenu. Izgube so bile na obeh straneh velike: 6 španskih podanikov je bilo od množice živih sežganih. Tuji beže na vojne ladje.

NESREČE.

London, 11. maja. Danes dopoldne sta trčila skupaj dva tramvaja. 14 oseb je težko ranjenih.

Przemysl, 11. maja. Dva že ujeta potepuha sta neko prostitutko na zverinski način umorila. Razparala sta ti trebuh.

Telovadno društvo Sokol II. v Ljubljani.

Bratje!

Zopet je neizprosna smrt posegla v naše vrste in nam ugrabila vrliga in nepozabnega člana, brata

Franca Matajca.

Pozivljamo vse brate, da se udeležijo pogreba, ki se vrši danes ob 3. popoldne iz dež. bolnice.

Zbiramo se ob 3. popoldne na Cozovi cesti pred šolo. Priidite vsi!

Odbor.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisanim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19, priporoča bele birmanske obleke za dečke in deklice, po najnižjih cenah. 397—10

Plašče (Arbeitsmäntel) v vseh barvah, priporoča gg. zdravnikom, lekarnikom, magistrim, zobozdravnikom, brivcem, specerijskim in tiskarskim pomočnikom po nizki ceni, konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19. 398—10

Žagar, Ljubljana, Stari trg 32, naredi čepice tudi, ako se prinese blago. 399—1

Stavbni, umetni in konstrukcijski ključavničar Ivan Meglič, v Ljubljani, Prule 6, sprejme takoj 3 valence in se priporoča sl. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. V zalogi ima fino izdelana, patentirana kurilna vrata za peči in štedilnike.

Mašinist (izurjeni monterji ali ključavničarji, zmožni vseh tovarniških popravil imajo prednost) in korespondentinja, zmožna slovenščine, nemščine in italijanščine, kakor tudi slovenske in nemške steno-grafije, samostojna starejša moč, se sprejmeta takoj. — Plače po dogovoru. Ponudbe: poštni predal 54, Ljubljana.

Moderce, iz prošle sezone v vseh velikostih in cenah prodaja za polovično ceno modna trgovina P. Magdič, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Edina primorska tovarna dvokoles „Tribuna“ Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivoar. Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, živalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica šte. 2—4. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Enonadstropna trdno zidana

hiša

s poslopjem v dvorišču in vrtom za zelenjavo se proda pod zelo ugodnimi pogoji z ali brez zemljišča in gozda. Hiša stoji na ugodnem prostoru glavnega trga v mestu Šoštanj ter je pripravna za vsako obrt ali večjo trgovino. Več pove Posojilnica v Šoštanju.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Podjetje zvezdnih tkanin „HERMES“ v Ljubljani,

Šelenburgova ul. št. 5 I. nadst. opje

prodaja vsako sredo in soboto

ostanke

raznega običajnega blaga za polovične cene. Ostanke pošiljamo kraje, kjer nimamo z trgovci zveze tudi p pošti!

Zahtevajte cenik!

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stal. trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebnih za modistke. — Popravila se točno in najceneje izvrše.

VELIKI OKASIJSKI TEDEN!

Za gornja in spodnja krila.

Ogromna zaloga od najenostavnejše do najmodernejše fasone, po čudovito nizkih cenah.

Pariške modele in konfekcijo za dame, deklice, gospode in dečke priporoča

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mesni trg 5-6. Telefon 132.

Telefon 132.

Na debelo in drobno!

Prenočišče.

Izredno nizke cene!

Gostilna. - Buffet.

TRST

Hinko Kosič

TRST

ulica Carradori 15 (vokal Geppa)

se priporoča cenjenim tržaškim gostom in v Trst prihajajočim potnikom.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred škofijo šte. 3. — Medena ulica.

: Foseben oddelek v prvem nadstropju.

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Najnovejše

kravate

za gospode,

pentlje, samovez-

nice in vse druge

moderne fazone,

ovratniki, zapest-

nice, naramnice,

podveze, noga-

vice, palice, dež-

niki, različni gumbi,

ščetke, milo, parfumi

i. t. d. po skromnih

stalnih cenah

v modni in športni

trgovini

P. Magdič,

Ljubljana

nasproti glavne pošte.

ČEŠKA INDUSTRIJALNA BANKA

podružnica v Ljubljani.

Delniška glavnica 40,000.000— kron.

Vsakovrstni bančni, borzni in menjalnični posli, **4½%** bančne zadolžnice lastne emisije.

Vloge na knjižice, blagajnične nakaznice in račune — Krediti: remburzni, davčni in v računih.